Woensdag, 3 Juni 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3615

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

De Raf vloog weer over Essen...

(maar de rook van gisteren was nog niet opgetrokken).

CURTIN TART DE JAPS.

Mussolini's hoofdpijn: Vijfde colonne in Italië

WEER BRITSE BOMMEN OP ESSEN.

Krachtige Britse luchteskaders sloegen wederom naar het munitiecentrum van Essen in de afgelopen nacht, teneinde de gebieden op te ruïnen, die bij de aanval van Maandagnacht aan vernieling ontsnapten. Andere objecten in de Ruhrvallei werden ook getroffen. Hoewel er de nadruk op werd gelegd, dat de Raf in grote kracht toesloeg, zeide een gezaghebbende verklaring, dat de „omvang van de operaties niet vergeleken kan worden met die van de voorafgaande nacht" toen 1036 vliegtuigen de aanval deden.

Gemeld wordt, dat nog veel rook en nevel op de grond de observatie moeilijk maakten, doch het weer was goed en men gelooft, dat de resultaten bevredigend zijn. 14 Bommenwerpers worden als vermist opgegeven. Hiertegenover keerden 35 niet terug van de aanval op Essen in de nacht van Maandag en gingen 44 verloren bij de aanval van Zaterdagnacht op Keulen. De verhouding gaf alzo te kennen, dat ongeveer 400 bommenwerpers gebruikt werden bij de aanval van gisterenavond.

Het feit, dat de rook nog opstijgt van de getroffen gebieden van Essen, was een nieuw bewijs van de hevigheid van het bombardement op die stad van stookovens, fabrieken en spoorlijnen 24 uren tevoren. De terugkerende bommenwerpers begonnen de kust over te steken vóór het aanbreken van de dageraad en het gedonder van hun motoren hield langer dan een uur aan. Het Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat Britse vliegtuigen meer dan 7700 daglicht-vluchten uitvoerde over bezet Frankrijk in een der laatste maanden een gemiddelde van ongeveer 250 vliegtuigen per dag — in een andere phase van de offensieve luchtactiviteit. Gemeld wordt, dat in de eerste vijf maanden van dit jaar een equivalent van 15 volledige Duitse gevechtseskaders werden vernield bij de daglichtvluchten van het gevechtscommando over het door den vijand bezette land.

In verband hiermede werd erop gewezen, dat dit cijfer de Duitse vliegtuigen buitensloot, die werden vernield bij het beschermen van de kustscheepvaart alsook de vijandelijke verliezen bij nacht. Het nieuwsbureau van het Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de vluchten het effect hadden van een „tweede front" in het Westen, „waar bijna 50% van de totale Duitse gevechts-kracht werd teruggetrokken om het hoofd te bieden aan het gemeenschappelijk offensief van de Britse gevechts- en bommenwerperscommando's (Londen, (AP) 3,6).

GROTE DAGLICHT-AANVAL VAN DE RAF.

Grote strijdmachten van Raf-vliegtuigen donderden bij daglicht over het Kanaal in vluchten, die waarnemers aan de Zuidoostelijke kust van Engeland een der grootste daglicht-operaties van de oorlog noemden (Folkestone, (AP) 2,6).

OP EEN COMMANDO-BASIS VAN DE RAF.

Drew Middleton seint van een commandobasis van de Raf:

Het grondpersoneel zong: „We are off to bomb the Jerries" op de wijze van het lied „Wizard of Oz", terwijl zij brand- en brisantbommen laadden in de 4-motorige bommenwerpers voor de aanval van gisterenavond op Essen en het Ruhrgebied. Talrijke Stirlings, Halifaxes en Lancasters stonden verspreid over het landschap. De mecaniciens, monteurs en wapenmakers zwermden rond hen. Je kon ze horen fluiten van bewondering, terwijl grote bommenladingen naar buiten kwamen. De vliegers zaten hier en daar in de zon en spraken over alles behalve de oorlog. Een enthousiast Schot demonstreerde hoe Bobby Jones de golfstok zwaaide. De Noordamerikaan Leonard Johnson schepte op over de voetbalteams van de Universiteit van Texas. Men speculeerde niet welk het object zou zijn. Elkeen hield echter een oogje op het weer.

De enkele keer, dat men over de oorlog sprak was toen een lange rij vrachtauto's met grote bommen langs kwam. Johnson smakte met zijn lippen en zeide: „Nog meer van dat grote goedje. Het ziet eruit naar een nieuwe grote..." (Een commando-basis van de Raf, (AP) 2,6).

DUISBERG EN OBERHAUSEN AANGEVALLEN.

Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht verschillende plaatsen aanvielen in het Westen van Duitsland, waaronder Duisberg en Oberhausen. Het Hoofdcommando beweerde, dat 59 Britse vliegtuigen werden neergeschoten. Verder werd gezegd, dat de Britse bombardementen „terreur-aanvallen" waren (Berlijn, (AP) 2,6).

KEULEN IN PUIN.

Betrouwbare berichten uit Duitsland deelden mede, dat een gebied van ongeveer een mijl bij anderhalve mijl zo goed als weggevaagd is door de Britse vliegers in de luchtaanval van Zaterdagnacht op Keulen. Dit betekent een groot dodental in de dichtbewoonde wereldstad van het Rijnland, doch elk betrouwbaar cijfer over het aantal slachtoffers ontbreekt. De militaire correspondent van de „Dienst aus Deutschland" zeide: „De binnenstad leed belangrijke schade" (Bern. (AP) 2,6).

VIJFDE COLONNERS IN .... ITALIË.

Richard Massock, Hoofd van het vroegere Bureau te Rome van de Associated Press, die gisteren terugkeerde aan boord van de „Drottningholm", verklaarde, dat de grootste vijfde colonne ter wereld opereert in Italië... ten gunste van de Verenigde Landen. Hij zeide, dat de meesten van deze vijfde colonnes binnen Italië vrijwel geheel zijn samengesteld uit de Italianen — en hun aantal loopt in de millioenen — die familieleden of vrienden in Amerika hebben.

Hij zeide, dat een groot aantal Italianen hem de verzekering gegeven hebben van hun sympathie jegens de Verenigde Staten. Ook zeide hij, dat een groot aantal van hen bestaat uit teruggekeerde emigranten, die tot het uitbreken van de oorlog sommen gelds ontvingen van vrienden en verwanten in de Verenigde Staten (New York, (AP) 2,6).

VERENIGDE LANDEN BESPREKEN DE NA-OORLOGSE PROBLEMEN.

Lord Cranborne, de Britse Secretaris van Koloniën, zeide in het Hogerhuis, dat de Britse Regering de na-oorlogse problemen bespreekt en van mening wisselt met de Dominions, de Verenigde Staten, Rusland en andere Verenigde Landen. Cranborne zeide, dat de besprekingen in een „vertrouwelijke phase" zijn en de Britse Regering geen algemene verklaring kan doen.

Cranborne verklaarde, dat de Regering „sympathiek stond" tegenover het verlangen voor het vormen van een na-oorlogse politiek, doch dat er „overweldigende redenen" zijn tegen een eenzijdige verklaring van de politiek op het ogenblik.

Hij zeide: „Wij zijn in nauw contact met Rusland, dat een groot aandeel heeft in het winnen van de oorlog en een even groot deel zal hebben in het winnen van de vrede." Hij verwelkomde ook China's deelneming „in de taak van de wereldregeling".

Cranborne onthulde, dat de Geallieerde vertegenwoordigers in Londen dagelijks in contact staan met het Bureau, dat de na-oorlogse benodigdheden voor de onderdrukte landen schat en het speciale comité van alle landbouw-experts, dat de na-oorlogse vereisten bestudeert. Hieraan voegde hij toe, dat de Regering in nauwe verbinding staat met de Verenigde Staten betreffende dit onderwerp en hoopte, dat een gemeenschappelijk program in de naaste toekomst zal worden geformuleerd (Londen, (AP) 2,6).

BOODSCHAP VAN ROOSEVELT AAN AVILA CAMACHO.

In een boodschap aan President Avila Camacho beschreef President Roosevelt, Mexico's oorlogsverklaring aan de as als „een karakteristiek, resoluut en manhaftig antwoord" aan de ongeprovoceerde aanval.

Cordell Hull telegrafeerde aan Minister van Buitenlandse Zaken Ezequiel Padilla, dat de Verenigde Staten nooit „de morele en materiële steun zullen vergeten, welke verkregen wordt door Mexico's oorlogsverklaring" (Washington, (AP) 2,6).

QUEZON VOOR HET HUIS VAN AFGEVAARDIGDEN.

President Manuel Quezon van de Philippijnse Regering zeide voor het Huis van Afgevaardigden, dat „dood, verderf en verwoesting" de geest van de Filipino's niet hebben doen verminderen en „evenmin ons vertrouwen in Amerika hebben verzwakt". Hij zeide, dat Roosevelt hem heeft medegedeeld: „Ik geef aan het volk van de Philippijnen mijn plechtige belofte, dat hun vrijheid zal worden hersteld en hun onafhankelijkheid zal worden gevestigd en beschermd". Het Huis applaudiseerde luid. (Washington, (AP) 2,6).

NIEUWE VIJANDELIJKHEDEN OP MADAGASCAR.

Berichten, die Vichy bereiken, delen mede, dat de vijandelijkheden tussen de Fransen en Britten op het eiland Madagascar schijnen te zijn hervat na een kalme periode, welke volgde op de verovering van Diégo Suarez door de Britten. Naar vermeld wordt, zou er een grotere luchtactiviteit van beide zijden zijn. Het grootste deel van het eiland en de meeste havens zijn nog steeds in Vichy-Franse handen en zeer moeilijk te bereiken door het bergachtige terrein (Vichy, (AP) 2,6).

OORLOGS-PRODUCTIERAAD ZAL INVOER CONTROLEREN.

De Oorlogs-Productieraad maakte bekend, dat hij met ingang van 2 Juli het toezicht op zich zal nemen van alle invoer in de Verenigde Staten, waardoor aan buitenlandse schepen zal worden gedwongen de voorkeur te geven aan bezonder belangrijke ladingen, in plaats van verschepingen, die hoofdzakelijk voor het maken van winsten worden uitgevoerd.

Onder de burgerlijke artikelen, die tot de minder belangrijke invoer zullen worden gerekend als resultaat van de maatregel, behoren **koffie, cacao, bananen en vlees.**

Een zegsman van de Raad zeide, dat de maatregel werd getroffen in een volledige herziening van de vroegere controle over de invoer van orders en een voorrangssysteem zou vestigen over de scheepsruimte voor de invoer van goederen door het toezicht op de aankoop in de Verenigde Staten.

Tot nu toe werd het toezicht geoefend door de administratie over de oorlogsscheepvaart door de maritieme vereniging van de Verenigde Landen. Sommige landen — als Chili en Argentinië — zijn echter niet tot deze vereniging toegetreden, zodat de Noordamerikaanse Regering geen toezicht op het gebruik van hun schepen kan oefenen (Washington, (AP) 2,6).

STEUNVERLENINGS-OVEREENKOMST MET CHINA.

Het Witte Huis maakte bekend, dat heden een steunverleningsovereenkomst met China op het State Department zal worden getekend (Washington, (AP) 2,6).

Het nieuws van vandaag.

14 Mei 1940.

De „Luftwaffe" boven Rotterdam. De vrijwel onverdedigde stad wordt uitgemoord. Systematisch wordt een oppervlakte van 1½ vierkante mijl met de grond gelijk gemaakt. Het enige gebouw, dat bleef staan — het tijdschrift „Life" publiceerde op 1 December jl. een reeks foto's ervan — was de St. Laurenskerk: Coolsingel, Grote Markt, Erasmus' standbeeld, Beurs, Kamer van Koophandel, Hoogstraat, Goudse Singel alles verdween.

30 Mei 1942.

De „Raf" boven Keulen. De zwaar verdedigde stad wordt bestookt teneinde de centra van de fabricage van synthetische rubber uit te roeien. Volgens berichten uit Bern (blz. 1) is de verwoeste oppervlakte ook 1½ mijl in het vierkant. Het aantal doden (in Rotterdam 32.000 tegelijk) is nog niet bekend.

De Raf ging door. Aanvallen volgden op de grote steden aan het Kanaal. Een aanval, die meer dan een aanval was, vernietigde Essen. Vannacht werd weer een aanval op Essen uitgevoerd, doch de rook van de vorige nacht was nog niet opgetrokken! (blz. 1).

Het Ruhr-gebied kreeg een laag (blz. 1). Berlijn erkent de ravage aangericht in de industriesteden Duisburg en Oberhausen (blz. 1).

En zo gaat het thans overal.

Van Madagascar is sedert lang niets vernomen. Thans komen weer berichten van gevechten tussen Britten en Vichyknechten. De Britten rukken thans door het moeilijke terrein voort: Androvorano, 25 mijl ten Zuiden van Diégo Suarez, is door hen genomen (blz. 1).

In Libye rukken de Britten thans weer voort, geholpen door het nieuwste materiaal uit de Verenigde Staten, o.a. landkruisers, een soort reuzentanks (blz. 3). Een opmars van de Duitsers werd gesignaleerd achter de Britse linie van El Gazala naar Bir el Hacheim (blz. 3).

Curtin, die nog niet zo lang geleden waarschuwde tegen een Japanse invasie in Australië, daagt de Japs nu triomfantelijk uit (blz. 3).

Men ziet het getij keren. Er is inderdaad ook nog slecht nieuws te vermelden, doch de algemene situatie is aan het keren te onzen gunste.

Dit heeft ten gevolge, dat men hier en daar reeds hoort spreken over de na-oorlogse plannen. Eergisteren vermeldden wij reeds, hoe Sumner Welles gewaagd had van een internationale politiemacht om de orde te handhaven. Vandaag is er te vermelden, hoe de Britse minister van koloniën, Lord Cranborne, erop heeft gewezen, dat Rusland een groot aandeel heeft in het winnen van de oorlog, en „dus ook een groot aandeel zal hebben in het winnen van de vrede". Cranborne spreekt verder over China's positie bij de vrede en over de voedselvoorziening in de dan ontzette landen (blz. 1). Van Mook heeft gesproken over Indië's herovering, en meent, dat de haat tegen de Japanners ook onder de inlandse bevolking sterk is. De Japs richten in Indië thans Japanse scholen op, evenals de Duitsers onze bibliotheken verduitsen; beide om hun invloed te bevestigen (blz. 2).

Gerbrandy is weer op zijn gewone manier uit de hoek gekomen. Men herinnert zich, hoe Welter en Steenberghe indertijd gewipt werden, omdat Gerbrandy zonder hun voorkennis beslissingen nam. Het Ministerie van Coördinatie blijkt voor deze bevoegdheden de bevestiging te zijn (blz. 2).

„Hoe Indië streed" op blz. 4 beschrijft de guerilla-gevechten bij de verovering van Pontianak. De Punjabs, Jhats, Sikhs en Brits Indiërs bleken de Nederlandse overheid in Indië aan te hangen en dapper te vechten voor onze zaak.

Erfzonde en Verlossing in het Duitse Geloof.

Zonde-geloof werkt demoraliserend, zeggen de Duitsgelovigen.

Zonder erfzonde en verlossing door Christus is het christendom vrijwel onbegrijpelijk en onbestaanbaar. Erfzonde en verlossing zijn zonder twijfel hoofdelementen van het christendom. Het zal ons dan ook niet verwonderen dat de „Deutschreligion" hiertegen fel stelling neemt, zo schrijft Pater A. van de Wey O.C. in zijn artikel, waaraan wij gisteren en ander ontleenden, en waaraan wij ook vandaag nog iets overnemen. Als opmerking van belang, om de aanvalsreden goed te begrijpen, eerst het volgende: heel de aanval gaat uit van de veronderstelling dat het christendom zou leren dat de wereld en de menselijke natuur door de erfzonde totaal bedorven zijn en de mens van nature geen goed meer kan doen; ja dat zonder Gods genade alle daden van den mens zondig zijn. Dit moge de leer zijn van heel wat christenen, **de katholieke leer is het niet**: al is de natuur van den mens ook verzwakt, bedorven is ze niet en van nature kan de mens natuurlijk goede daden stellen. In het bezit van deze wetenschap zal ons de aanval zelf enigszins begrijpelijk worden. De christelijke gevoelens van oerzondeschuld en boete zouden geen religieuze gevoelens zijn, doch waanvoorstellingen, evenals het Satansgeloof, dat hierbij een grote rol speelt. „Die Ethik der Deutschreligion verurteilt jeden Erbsündenglauben, sowie die jüdisch-christliche Lehre von der Schuldverfallenheit der Welt und des Menschen. Eine solche Lehre ist nicht nur ungermanisch und undeutsch, sondern unsittlich und nichtreligiös". „Wer sie verkündet bedroht die Volkssittlichkeit". Wie aan de erfzonde gelooft „der meint, der Mensch könne nicht anders als sündigen". Het geloof aan de slechtheid van den mens is „Pessimismus". Dit zondegeloof voert tot „Demoralisierung" en is in zich zondig: „Mann kann sagen: nur der sündigt der an die Sünde glaubt. Und man kann weiter sagen: die grösste Sünde an der Menschheit war der jüdisch-christliche Sündenglauben".

Willen wij van deze uitlatingen iets begrijpen, dan moeten we ons hun gedachtengang als volgt voorstellen: als men den mens telkens voorhoudt dat hij van nature niets anders kan dan zondigen, dan zal de psychologische reactie deze zijn: nu in 's hemels naam, we moeten toch handelend door het leven; laten we het onvermijdelijke doen, de zonde. Het valt best in te zien dat uit zo'n gedachtengang en mentaliteit werkelijk „Demoralisierung" volgen moet.

De diepere grond echter waarom de Duitsreligieuzen zich aan dit erfzonde-idee ergeren, ligt weer in de monistische wereldbeschouwing. De wereld, de mens, de natuur zijn immers een ontplooiing der godheid en dus van geen verworpenheid van den mens door God, daarvan kan geen sprake zijn. „Der Mensch ist Gott wesensgleich". „Der Mensch ist gut und trägt einen göttlichen Kern in sich". De „häszliche" leer van de schuldvervallenheid der wereld en haar verworpenheid door God „ist nicht deutschen Ursprungs". „Sie ist die logische Folge der Herausnahme Gottes aus der Welt und seine Verlegung in ein angeblich vollkommeneres, weil rein geistiges Jenseits". De Indogermaanse en vooral de Duits-Noordse levensbeschouwing ziet het kosmische, wereld en natuur „als rein und edel, weil gotthaltig und gottdurchatmet" aan. De onvolmaaktheid in de wereld berust niet op schuld of afval van God, want God en wereld zijn van elkaar niet verschillend noch scheidbaar. De onvolmaaktheid van de wereld komt op rekening van een menselijke „Wertesetzung".

Dus als „artfremd" wordt dit erfzonde-idee verworpen; wie wereld en natuur als gevallen en ongoddelijk smalend veracht „hat sich vom artechten deutsch-nordischen Heimatglauben entfernt und ist einer fremden Irrlehre zum setzung".

De Duitse erfzonde is verminking van het Arische bloed. „Verlossing" betekent verbeteren van het ras.

Is de christelijke erfzondeleer verworpen, dan zal consequent haar verlossingsleer ook geen genade vinden.

Toch spreekt de „Deutschreligion" van erfzonde en verlossing, doch in een andere dan christelijke betekenis: ze bedoelt dat zuiver in naturalistische, biologische zin. Erfzonde is de verkrachting, de verminking van het ware zuivere, gezonde Arische, biezonder Duits-Noordse ras en bloed. Verlossing is het verbeteren van het ras, het zich zelf opwerken tot actief nationaalleven, tot het bewustworden van het goede in natuur en mens, het meewerken om een rasecht en gezond Duits volk te kweken. Hoe moet dit gebeuren? Vooral door te zorgen dat er geen zieke en verlossingsbehoeftige mensen meer komen en in dit punt moeten we allemaal een verlossingsrol spelen, namelijk door „alle Erbminderwertigen aber an die Fortpflanzung (zu) hindern"; op die manier komen er enkel gezonde en blije mensenkinderen, die verder geen verlossing nodig hebben. „Der rechte Heiland bekennt sich zur vorgeburtlichen Menschenfürsorge" en ze willen geen verlossing „vom Leben, doch zum Leben". Het verlossingsprincipe luidt: wie den mens liefheeft „heilt" hem vóór hij geboren wordt.

De sterilisatie als Heiland.

Moderne eugenetiek en sterilisatie zullen dus de rol van den Verlosser overnemen en ze zien wel in dat het christendom daarmee moeilijk te rijmen is, al wordt het christendom wel vreemd gecatalogiseerd: „Wer Ausmerze der Erbminderwertigen und Bestenauslese der Erbtüchtigen erstrebt, wer Sozial-Aristokratie will, kann nicht mehr Christ sein. Denn Christentum ist die religiöse Form der Sozial-Demokratie"! Dit geldt van het tegenwoordige christendom, echter niet van de „ware" Christusfiguur zelf, want die echte Christus, Jezus van Nazareth, is niet de gekruisigde lijder en verminkte, neen Hij is „der Arzt und Volkswohltäter". Jezus van Nazareth zou, als Hij weer opstond onder ons, het valse verlossingsbeeld, het kruis, uit Zijn Kerk verdrijven, zoals Hij eens de woekeraars uit de tempel geselde. „Er würde heruntersteigen vom Kreuz, an das ihn eine falsche Christusauffassung heute noch nagelt, und lebendig werden im modernen Volksarzt und Erbgesundheitslehrer, der die Menschen erlöst, ehe sie geboren werden, nicht ehe sie sterben". Elders maakt Bergmann onderscheid tussen een oorspronkelijke oud-noordse Christusfiguur en de Palestijnse. De Christusfiguur zou oorspronkelijk de jaarlichtgod, de heilbrenger, strijder, bevrijder, trooster en „Entkümmerer" der mensen dus een soort „Lichtheld" en helpende Führer zijn. Via de cultuurcentra der Middellandse-Zeelanden zou deze figuur verder doorgedrongen zijn, dikwijls wisselend van

qualiteit totdat de Joods-christelijke religie ze het radicaalst „umgebildet" heeft: „Dort überwiegen die uns Heutigen fremd und ungesund anmutenden Leidenszüge in der Christusgestalt, und der heldische Charakter tritt zurück, wenn er auch keineswegs fehlt". Een Christusfiguur met passiviteit en lijden is dus „artfremd" en ook niet „zeitgemäsz"; ze willen een soort „Christus ohne Leid".

Het Duitse geloof en de genade.

Hier is meteen de plaats om de houding van den Duitsreligieuzen mens tegenover genadegaven aan te geven, want in de christelijke verlossingsleer speelt de genade een grote rol; Adam heeft voor allen gezondigd en Christus biedt voldoening voor allen en door de toepassing van Christus' verlossingsgenade bij het doopsel worden we van de erfzonde bevrijd. De positie van den mens, zeker van kinderen, is passief, susceptief en niet productief; trouwens de genade is krachtens haar diepste betekenis iets wat niet strict verdiend wordt, doch geschonken, al kan men door meewerken zich biezonder er toe disponeren.

Welnu we behoeven ons slechts even het aangegeven karakterverschil van Joods-Germaans, productief-susceptief te herinneren of we weten van te voren reeds wat er van genade over blijft, gezwegen nog dat ze als bepaald bovennatuurlijk iets reeds onmogelijk is geworden door de negatie van het bovennatuurlijke überhaupt.

Bergmann ziet deze quaestie aldus: De Vóór-Aziaat wacht op Gods komst om hem genade en verlossing te brengen; doch genade maakt den mens tot bedelaar, genadegaven zijn krukken op de levensweg; de Duitsers hebben geen genade nodig, zij kunnen op eigen benen staan, de Duitse „Ehre" verzet zich tegen de genade. De Duitser wacht den heilbrengenden God niet af: „Wenn er will, dann musz Gott kommen. Und er will, dasz er musz". Dus alles door eigen persoonlijke kracht. „Was ein anderer, Christus, an meiner Stelle verdient hat, ehrt mich nicht, so wenig mich das belastet, was ein anderer, Adam, an meiner Stelle gesündigt hat". „Mich ehrt nur, was ich mir selbst erobert habe im heiszen, herrlichen Kampf. Die Schlacht ehrt mich, nicht die Gnade".

Dood en hiernamaals.

Het is natuurlijk van groot belang te weten wat er na de dood met ons gebeurt. Volgens Bergmann is de christen bang voor doodzijn en daarom heeft hij maar een eeuwig leven uitgevonden.

De Duitser echter vreest leven noch dood. Sterven is een teruggaan naar de oorsprong van ons leven, de moederaarde: „Wenn wir sterben gehen wir wie ein Kind zur Mutter", de aarde, terug in de moederschoot en zo zijn we altijd „dáheim" in leven en dood. Bij de dood sluimert Gods geest bij ons in om daarna weer tot een nieuwe geboorte te komen „auf einem fremden Stern und in einem fremden Bewusztsein".

Eeuwig leven en onsterfelijkheidsgeloof zijn beletselen voor ware religieuziteit en vroomheid.

Deugd- en Zedeleer beoogt het welzijn van den Duitsen mens.

De deugd- en zedeleer der „Deutschreligion" is biologisch georiënteerd en vooral „bedingt" door ras, bloed en grond; vanzelf deelt ze in de kenmerken van het Noordse ras tegenover het Semietische. Deze leer zal dus zelf gemaakt zijn en niet door openbaring overgebracht, ze zal de gewetensvrijheid en het eerbesef onderstrepen en niet de geestelijke dienstbaarheid; ze zal actief zijn en niet passief, mannelijk heroïsch en niet slaafs. Het voornaamste is wel dat deze deugd- en zedeleer zuiver autonoom, zuiver natuurlijk en „diesseitig" is, in tegenstelling met de christelijke, welke heteronoom, bovennatuurlijk en „jenseitig" vooral is ingesteld.

De qualiteit van deugd- en zedeleer hangt hoofdzakelijk af van het doel dat ze beoogt; welnu volgens de „Deutschreligion" heeft ze tot voornaamste doel: het welzijn (biologisch gedacht) van den Duitsen mens, van het Duitse ras en bloed, volksaard en natie te bevorderen.

Wat meewerkt tot het bereiken van dit doel, wat dus „Steigerung" van het leven der natie in volle zin tot resultaat heeft, dat is goed, wat het schaadt, dat is kwaad.

Zedewetgever is de stem des bloeds.

Van geboden en zonde in christelijke zin is geen sprake meer. De zedewetgever is niet een bovenwereldlijke God, doch de stem van het bloed in den mens, de stem der plicht tegenover ras, bloed, volk en vaderland; waar die stem roept, daar moet men gehoorzamen; doet men dit niet, dan zondigt men, om het oude woord in een nieuwe betekenis te gebruiken. Zonde is dus niet een overtreden van Gods geboden, doch een niet luisteren naar de plicht tegenover de genoemde grootheden.

„Groter dan Jerusalem en Rome is de moraalleer van Kant!"

Nu God niet meer de wetgever is, zal Hij ook geen rechter meer over ons doen en laten zijn: „Richter unseres Tuns sind wir selbst d.h. unser Gewissen und unser Volk". Loon, straf en wraak van een „jenseits" God is Semietisch. Als normgevend wordt de plichtmoraal van Kant en Fichte en de classieke Noordse ethica aangenomen; het „du sollst" van Kant wordt weer in ere hersteld en er wordt een streng plichtsgevoel en Spartaanse training geëist: „Deshalb ist die echt preuszisch-deutsche Pflichtethik unseres groszen Kant die Grundlage aller Ethik der Deutschreligion. Ze staan dan ook evenals Kant een zuiver formalistische ethica voor; d.w.z. de algemene verplichtingsvorm ligt in het subject reeds a priori en zegt per se niets van de materiële inhoud der verplichting, welke slechts a posteriori gegeven wordt. Het grote nationaal-socialistisch principe „Gemeinnutz geht vor Eigennutz" zou een populaire omschrijving zijn van Kants zedewet: „Handle so, dasz die Maxime deines Handelns die Grundlage einer allgemeinen Gesetzgebung sin kann". Bergmann is zo enthousiast over Kant dat hij uitroept: „Grösze̱r als Jerusalem und Rom ist Kants Lehre vom moralischen Gesetz in uns, in dem ein Sternenhimmel glänzt".

Volgens de Duitse leer is Christelijke ethiek egoïstisch.

Wel is Bergmann overtuigd van de strengheid en „Unerbittlichkeit" der Kantiaanse ethica, welke den mens een „Riesenkampf der Pflicht" oplegt, doch: „Wir brauchen in der Deutschreligion eine solche Ethik, um die weichliche und sittenzerstörende christliche Ethik zu überwinden, die sich wie ein süszes Gift in die Herzen der Menschen eingefressen hat". Wat hebben ze dan toch tegen de christelijke zedeleer? Deze leer zou een egoïstische, individualistische „Eigenheilsethik" zijn, waarbij eigen zaligheid het middelpunt is en niet het welzijn van volk en vaderland, zoals bij de Duitsgelovigen, wier ethica daarom een altruïstische „Volkswohlethik" genoemd wordt. Bergmann drukt deze tegenstelling in de volgende kernspreuken uit: „Du und dein ewiges Heil ist alles, und dein Volk ist nichts" zou het advies van de christelijke leer zijn, terwijl de Duitse zegt: „Du bist nichts, dein Volk ist alles. Verder zou de mens volgens de christelijke leer zijn zedeleer alleen passief zijn in het tot standkomen van het goede, dat enkel een „opus operatum" zou zijn; natuurlijk is deze passiviteit „undeutsch" want de Duitsnoordse zedeleer is een „Tat- und Willens- und Kampfesethik". „Der Deutschreligiöse ist nicht knecht Gottes, sondern Herr des Göttlichen in ihm".

De nederigheid is geen deugd volgens de „Deutschreligion".

Flinkheid en kordaatheid, werken voor het welzijn van volk en vaderland, dat is deugdzaam zijn. Het hoogst op de ladder der deugden staat de „Ehre" waaruit dapperheid, ridderlijkheid en trouw als rechtgeaarde dochters het levenslicht aanschouwen. Deze deugden zijn de pijlers van het zedelijk handelen: „Die Ethik der Deutschreligion ist eine heldische, eine heroïsche Ethik. Sie beruht auf den drei altgermanischen Tugenden, der Tapferkeit, der Ritterlichkeit und Treue, die alle aus der Ehre flieszen".

Van de kapitale deugd van het christendom, de nederigheid, moeten ze niets hebben: te passief, dus „artfremd". Dit is geen novum in Duitsland; in een brief aan Elise Lansing schreef Friedrich Hebbel reeds op 12 Februari 1837: „Christliche Sünde ist ein Unding, christliche Demut die einzigmögliche menschliche Sünde, und christliche Gnade wäre eine Sünde Gottes".

Hoe Bergmann zonden vergeeft.

Nog iets over christelijke zondevergeving. Bergmann meent dat, als er werkelijke zonde zou zijn in christelijke zin, dan moest ze onvergeeflijk en onuitwisbaar zijn, zelfs „durch Christi Blut". Zondevergeving en rechtvaardigmaking door louter geloof à la Luther zou een rechtvaardiging van de zonde zijn en niet van den mens. Een gehele these is gewijd aan de zondevergeving, welke als sanctionering der zonde en als ruïnering van religieuze ethica en volksmoraal wordt voorgesteld. De Kerk moet gezuiverd worden van het zondebegrip en er moeten maatregelen genomen worden om de „Verkündigung der jüdisch-christlichen Sündenvergebungs- und Rechtfertigungslehre sowie die Absolution und Beichte in deutschen Kirchen wegen ihrer zersetzenden Wirkung auf die Volksmoral" te verbieden.

CURACAO.

NIEUWE POSTZEGELS.

Alle 6 Curaçaose eilanden vertegenwoordigd.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Uit Londen wordt medegedeeld dat de eerste proeven van de nieuwe postzegels voor Curaçao daar getoond zijn aan een vertegenwoordiger van het persbureau Aneta. Zij zijn in twee kleuren uitgevoerd, dragen alle de beeltenis van H.M. de Koningin. Volgens den Aneta-man moeten zij zeer mooi zijn. Die van een cent toont behalve de beeltenis van de Koningin een gezicht op Bonaire, dat van anderhalve cent Sint Eustatius, die van twee cent Saba die van twee en een halve cent Sint Maarten, die van vijf cent Aruba, die van zes cent Curaçao. De vijftien luchtpostzegels tonen vijf verschillende taferelen: die van 10,35 en 70 cent tonen Nederland en Curaçao met een vliegtuig in de lucht; die van 15 en 40 cent en van ƒ 1.40 een vliegtuig boven een eiland; die van 20 en 45 cent en ƒ 2.80 een kaart van Aruba, Curaçao en Bonaire; die van 25 en 50 cent en ƒ 5.— een douglas — vliegtuig op een vliegveld; die van 30 en 60 cent en ƒ 10.— een vliegtuig landend op Hato. Al deze luchtpostzegels dragen de woorden: „Curaçao Luchtpost". Ze zijn gegraveerd en gedrukt door Bradbury Wilkinson te New-Malden Surrey, Engeland

AUTOBOTSING OP DE BRUG.

Gisterenavond omstreeks 20.30 uur had er midden op de Koningin Emmabrug een botsing plaats tussen twee personenauto's, waarbij gelukkig geen persoonlijke ongelukken plaats hadden. De botsing had plaats doordat de auto komende van de Punda door de duisternis op het linker wegdeel geraakte en de tegenligger pas op het laatste ogenblik waarnam.

Beide automobielen liepen enige schade op en de Politie verscheen ogenblikkelijk ter plaatse voor een onderzoek.

De botsing had mogelijk kunnen voorkomen worden, indien de streep over het midden van de brug tijdig ware overgeverfd. Nu wij weer de maanloze dagen ingaan, is dit in het bizonder nodig.

Automobilisten moeten er intussen zorg voor dragen, dat hun voorruit schoon blijve!

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Morgen, om 20 uur, houde de Juniores van de Katholieke Sport Centrale een vergadering in het gebouw van de Katholieke Jeugd Centrale (achter de St. Annakerk).

Iedere club zende een afgevaardigde.

GESLAAGD.

In het College Welgelegen zijn op 2 Juni met goed gevolg geëxamineerd in de Nederlandse Taal, de Jongedames: S. Kruisinga en S. v. D. Rees. Eén afgewezen.

In de Engelse Taal, de Jongedames C. de Vos Burcharts en Y. Cardoze.

In de Spaanse Taal de Jongedame D. Salazar.

NEDERLAND.

DE KERKEN HOUDEN DAPPER STAND.

Een man, die een belangrijke rol in het kerkelijke leven in Nederland speelde, is deze dagen uit Nederland in Londen aangekomen. Daar heeft hij in de Nederlands Hervormde Kerk voor een groot gehoor, waaronder zich de Ministers Gerbrandy en Bolkenstein bevonden, verteld van de houding der Nederlandse kerken en naar weerstand tegen den nazie-onderdrukker.

Hij zeide o.a.: „Er is meer kerkelijk leven in Nederland gedurende deze afgelopen jaren geweest dan in de laatste paar honderd jaar tezamen. Iedere kerk in geheel Nederland is nu de ware moeder harer gelovigen en dit stelt haar in staat als één geheel weerstand te bieden aan den bezetter van Nederland in naam van het gehele Nederlandse volk."

VAN MOOK OVER HEROVERING VAN INDIË.

Dr. Hubertus J. van Mook heeft te Londen een gesprek gehouden met een Aneta-man na zijn benoeming tot Minister van Koloniën. Hij begon met te zeggen, dat de grondslagen voor een geallieerd offensief bedoelend Nederlands Indië op de Japanners te heroveren worden gelegd: „Herovering van ons Indië zal in verschillende stadia moeten geschieden, hetgeen dan onzen autoriteiten de eis stelt gereed te zijn om naar de Archipel terug te keren, zelfs zodra een betrekkelijk gering gedeelte ervan weer van Japanners bevrijd is. Deze operaties zullen haar basis hebben in Australië of in Brits Indië en zij zullen worden ingezet zodra de tijd rijp ervoor is".

Dr. Van Mook zeide er stellig van overtuigd te zijn, dat — dit in lijnrechte tegenstelling tot wat sommigen menen — de inlandse bevolking de Japanners steeds meer zal gaan haten, hoe langer de bezetting duurt. Wel zal zijns inziens de economische situatie van Nederlands Indië steeds slechter worden naarmate de bezetting voortduurt.

GERBRANDY'S PLANNEN.

„Toenemende samenwerking tussen de Verenigde Staten en de Nederlandse Regering is ons voortdurende doel", zeide Minister-President prof. Pieter Sjoerds Gerbrandy, toen een man van Aneta hem kwam interviewen en hij voegde hieraan toe, dat zijn nieuwe functie van minister van coördinatie der oorlogvoering hem meer reizen zou moeten doen maken dan tot nu toe het geval kon zijn. (Hiermede wordt vermoedelijk — zo tekent de G.P.D. hierbij aan — een wenk gegeven in de richting van een bezoek door prof. Gerbrandy aan de Verenigde Staten.)

„De minister-president moet zich voornamelijk met de oorlogvoering bezig houden, daarom heb ik justitie en koloniën aan andere handen toevertrouwd; beslissingen in verband met de oorlogvoering moeten in laatste instantie berusten in handen van den minister-president. Het nieuwe departement verzekert snelle beslissingen, waar en wanneer die noodzakelijk zijn voor de oorlogvoering. Ik zal iedere gelegenheid te baat nemen om met alle beschikbare middelen de krachtige voortzetting van de oorlog tot de uiteindelijke overwinning ook door het Koninkrijk der Nederlanden te bevorderen en te bewerkstelligen."

EEN LANGDURIGE OORLOG.

Minister van Koloniën dr. Hubertus J. van Mook heeft gisteren een rede gehouden voor de Foreign Press Association. Hij zeide o.a.: „De massale luchtaanvallen op Duitsland hebben een nog grotere betekenis dan uit de directe resultaten is af te lezen. Voor de eerste maal is het initiatief nu van onze kant uitgegaan en voor de eerste maal is iets van geallieerde kant verricht, dat geen herhaling was van iets, dat de vijand ons had aan gedaan."

Dr. Hubertus J. van Mook, die juist Zaterdag 48 jaar werd, noemde de aanval op Keulen „mijn mooiste verjaardagsgeschenk". De spreker noemde het Europese oorlogsterrein het belangrijkste van alle oorlogsterreinen. „Japan kan, wanneer Duitsland wordt verslagen, niet op eigen gelegenheid staande blijven."

De Minister zeide, dat Japan nog tenminste een half jaar zal moeten wachten alvorens het iets van Indië's olie zal kunnen uitvoeren, doch dan krijgt het nog de moeilijkheden van het transport. Dr. Van Mook voorspelde een langdurige oorlog en nog veel leed voor de bezette landen, doch eveneens verwachtte hij spoedig een algehele ommekeer, omdat het initiatief in steeds grotere mate in handen van de geallieerden zal overgaan.

Buitenland.

DE SLAG IN LIBYE.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

De Libyse slag van vernietiging woedde met grote hevigheid rond twee smalle openingen in de woestijnlinie tussen Ain El Gazala en Bir El Hacheim, waarbij de verschrompelende rangen van het Afrikaanse Corps van de As naar buiten slaan in een uiterste poging de gefortificeerde Britse posities te doorbreken.

Hoewel zij reeds 260 tanks verloren hebben of de helft van haar oorspronkelijke sterkte, zijn nog grote Duitse pantserstrijdkrachten gebleven ten Oosten van de half gefortificeerde linie. Deze worden gereorganiseerd en pogen door de Britse strijdkrachten heen te slaan, die gestationneerd zijn tussen haar en de smalle uitgangen, welke 15 mijl van elkaar verwijderd liggen.

Een andere groep van nazie-strijdkrachten, welke zich gedurende de laatste 72 uur in Westelijke richting en achteruit bewoog, zou zijn voortgerukt tot een positie op 20 mijl ten Westen van de lijn, waar men zich samenvoegt met asstrijdkrachten, die zich tevoren daar bevonden.

Het achtste leger van Generaal Sir Claude Auchinleck, bestaande uit Britten, Zuid Afrikanen, Brits Indiërs en Vrije Fransen, had eveneens ernstige verliezen geleden. Doch men had meer gegeven dan genomen in de afstraffing van 3 gepantserde en 2 gemotoriseerde divisies, welke Generaal Maarschalk Erwin Rommel gebruikte in een vruchteloze poging om Tobruk te nemen.

De Britten zeiden, dat de Noordamerikaanse tank, „Generaal Grant" genaamd, welke bewapend is met een kanon van 75 milimeter, die zeer explosieve en granaten afvuurt, plus een anti-tankkanon van 37 millimeter en een machinegeweer, met groot succes gebruikt wordt. Dit is de Noordamerikaanse M3 tank, een landkruiser van 28 ton, die thans de eerste proef op het slagveld ondergaat. Auchinlecks beheersing van het slagveld, de twee veroverde herstellingsafdelingen van Rommel en de schitterende praestaties van de nieuwe Britse zware anti-tankkanonnen alsmede de 28-ton grote Noordamerikaanse tanks, zijn allemaal factoren van grote aanmoediging voor de Britten. De beheersing van het slagveld heeft het achtste leger in staat gesteld een groot deel van de beschadigde voertuigen te redden, misschien met behulp van de Noordamerikaanse diensttroepen, die voor zulke doeleinden in Egypte zijn.

Gemeld wordt, dat de Duitse herstellingsafdelingen, die veroverd werden, op zijn mnist 300 tanks hebben hersteld, die anders door de Britten zouden zijn genomen.

Eén ding scheen zeker: De as-strijdmacht, welke is samengesteld uit de Duitse 15de en 21ste en de Italiaanse 132ste en Ariete-pantserdivisies en de Duitse en Italiaanse gemotoriseerde divisies, misschien 70.000 geharde veteranen, was er niet in geslaagd Tobruk te veroveren, waatoe Hitler het bevel had gegeven, en betaalt een enorme prijs in machines en manschappen in de verschroeiende hitte en het opwarrelende zand.

Auchinleck scheen echter het plan te hebben den vijand te vernietigen inplaats van ogenblikkelijk op te rukken (Caïro, (AP) 2.6).

NIEUWE AANVAL VAN AS-STRIJDKRACHTEN.

Een bericht uit Caïro deelde mede, dat een belangrijke strijdmacht van de as, uitgerust met alle wapenen, wederom oprukt naar het Oosten achter de Britse linie van Ain El Gazala — Bir El Hacheim (Londen, (AP) 2.6).

COMMUNIQUÉ VAN TSJUNGKING.

Tsjekiangfront: Na Paisjapu te hebben heroverd, een belangrijk punt ten Zuiden van Sjowtsjang, rukte een sterke Chinese strijdmacht verder op om Kengloutsjen te nemen. In Zuidelijke richting opdringende joeg men gehavende Japanse eenheden achterna. Op de avond van 30 Mei — Kengloutsjen werd die middag genomen — vestigde men contact met andere Chinese troepen, die de Japanners bestreden in bloedige gevechten in de buitenwijken van de stad Sjotsjang. Deze gecombineerde Chinese strijdmacht opende een vastberaden aanval op vijandelijke troepen binnen de stad. Om 8 uur in de morgen van 1 Juni, nadat de vijand hevige verliezen geleden had, brak hij door het Chinese cordon heen en vluchtte naar het Zuiden, waarop de Chinezen de stad geheel in bezit namen. Grote hoeveelheden oorlogsmateriaal werden veroverd.

In het Oostelijk deel van Tsjekiang heroverden geregelde Chinese troepen met steun van de plaatselijke militie de stad Yungkang op 9 uur in de morgen van 1 Juni. Vele Japanners werden gedood en de overblijvenden vluchtten in de richting van Tungyang. Chinese eenheden achter de vijandelijke linies in het Westen van Tsjekiang waren ook actief en maken gestadig voortgang. Ten Oosten van Tsjuhsien zetten Japanse troepen, die de omstreken van Tutsjihtsjen naderden, de opmars voort naar Huansjeih ten Westen van Tutsjihtsjen. Op 31 Mei vielen zij de Chinese posities aan te Pingtangsjan, waar de Chinezen naar buiten sloegen en meer dan 500 vijandelijke soldaten doodden of verwondden.

Een ander Japans contingent, dat zich in Zuidelijke richting voortbewoog van de omstreken van Tutsjihtsjen om 15 uur op 1 Juni, teneinde Sjihkiaosjan aan te vallen, werd afgeslagen door Chinese infanterie- en artillerie-strijdkrachten. De meeste Japanners werden gedood. Intussen werden Japanse troepen, die Tsjuanhuangtsjen bereikten van Lungyu en verder opdrongen naar Talisjan op 1 Juni teruggedreven.

Kiangsifront: De Japanse strijdmacht welke zich in Zuidelijke richting voortbewoog van Nantsjang in de avond van 31 Mei, werd versterkt tot 6000 man, die in meer dan honderd stoomsloepen vervoerd worden. Felle gevechten woeden thans in het gebied van Kwangfusju tot Sjankiangkow, waar de Chinezen dapper strijden om de vijandelijke opmars tot staan te brengen.

Japanners in burgerkleren, die doorfilterden tot de omgeving van Takiangkow, werden weggevaagd.

Een Japanse strijdmacht van 1000 man sterk, die op 31 Mei van Nantsjang uit oprukte, poogde de rivier over te steken nabij Hsihousjin. Men werd echter onderschept door de Chinezen. De Japanners verloren 200 man in de rivier.

Op 1 Juni, na enkele versterkingen te hebben gekregen, vielen de Japanners Wangfulin aan om 14 uur van die dag. Zij stuitten weer op Chinese troepen en de gevechten hebben thans voortgang zowel langs de rivier Fu als nabij Wangfulin.

Yunnangrensfront: Ten Westen van de rivier Salween en de Huiting-brug bracht een sterke Chinese afdeling een verlies van meer dan 200 man toe aan den vijand te Sungsjan. Onder de Japanse doden bevond zich een bataljoncommandant.

Kwantungfront: Japanse troepen van Tsenghsin, die oprukten naar Lanpinglan via Leungtien, werden onderschept door Chinezen te Wulansjan, Taohsiehtin en Lanpinglang, waar de gevechen in voortgang zijn.

Een andere vijandelijke strijdmacht, welke van Sjenkang oprukt naar Tanglin, kreeg versterkingen in de morgen van 1 Juni, waardoor haar totale sterkte werd gebracht op 4000 man. Men rukte op naar Tsjiehkow via Paitingkang ten Oosten van Tsungfa, waar felle gevechten uitbraken. Tegen de schemering waren de twee strijdkrachten nog in een verwoed gevecht gewikkeld nabij Sjisjan en Kwangtsjen. Een derde afdeling, welke oprukte naar Fengyunglin van Sjenkang uit, werd op doeltreffende wijze tot staan gebracht.

Langs de Canton-Jankow spoorlijn voerde een Japanse afdeling, die tevoren tot staan gebracht was door de Chinezen te Fentsjeng, enkele versterkingen aan van Sinkai. In de namiddag van 31 Mei drong deze verder op in Noordelijke richting naar Hengkong ten Zuiden van Yintsjanhow (Tsjungking, (AP) 2.6).

HET JAPANSE OFFENSIEF IN KWANTUNG.

Domei deelde mede, dat het Japanse offensief in de provincie Kwantung in het Zuiden van China Thungfa veroverd heeft, 50 mijl ten Noord-Oosten van Canton. Het agentschap beweerde, dat een landingsgroep van de marine Yuhwan heeft veroverd, de hoofdstad van een eiland van dezelfde naam ten Oosten van Wentsjow in Tsjekiang. Dit zou op Vrijdag zijn gebeurd (Tokio, (AP) 2.6).

[Een Chinees communiqué deelde bereids mede, dat de Japanners weer van het eiland zijn geworpen — Red.]

AUSTRALIË'S PREMIER DAAGT JAPAN UIT.

Premier John Curtin, die Australië enige tijd geleden waarschuwde voor het gevaar van een Japanse invasiepoging, verklaarde: „Japans oorlogsprogram is eindelijk vastgezet. De vijand heeft ondervonden dat zijn meest Zuidelijke avontuur buiten zijn vermogen ligt om uit te voeren. Ik daag den vijand uit om grote strijdkrachten in Australië aan land te zetten."

Curtin zeide te spreken in de geest van vertrouwen, welke geboren is uit de wetenschap van hoe de oorlog wordt gevoerd. „Aanvallen, die de vijand op ons grondgebied heeft gedaan, zijn afgeslagen", zeide hij. „De vijand kwam met bombardementsvliegtuigen en bracht schade toe, doch werd verdreven met verliezen. De vijand poogde hier te komen met een ontzaggelijke vlootmacht en een speerpunt te vestigen, doch vond zijn Zuidelijke avontuur buiten zijn vermogen om uit te voeren." Curtin verklaarde, dat het initiatief niet meer „zo beslissend" bij Japan berustte (Melbourne, (AP) 3.6).

3 HELLENEN GEËXECUTEERD.

3 Hellenen werden gisteren geëxecuteerd na te zijn veroordeeld door een militaire rechtbank op beschuldiging van samenzwering tegen het Italiaanse leger, volgens Hongaarse berichten uit Athene. 2 Anderen werden ter dood veroordeeld, doch hun vonnis werd veranderd in levenslange gevangenisstraf (Bern, (AP) 2.6).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Onthuld wordt, dat enkele brandbommen in het gebied van Londen werden geworpen gedurende een luchtalarm in de afgelopen nacht. De bommen vielen echter op open plaatsen en veroorzaakten geen schade. Het is de eerste maal sedert 1 November 1941, dat bommen op Londen vielen.

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué zegt het volgende: „In de afgelopen nacht ondernam de Britse luchtmacht teisterende aanvallen op verschillende plaatsen in het Westen van Duitsland. Belangrijke schade door vuur werd aangericht in woonwijken en openbare gebouwen, vooral in Duisberg. Nachtgevechtsvliegtuigen en luchtafweergeschut schoten 14 der aanvallende bommenwerpers neer. Terwijl de Britse propaganda zegt, dat bij de aanval op Keulen 20.000 personen werden gedood, moet verklaard worden, dat 200 doden moeten worden betreurd als slachtoffers van deze aanval." Het Duitse communiqué deelde ook mede, dat Kantelberg in de afgelopen nacht werd aangevallen.

— **New Delhi:** Een communiqué van de Royal Airforce deelt mede, dat bommenwerpers van de Raf gisteren objecten aanvielen in de haven van Akyab. Alle vliegtuigen keerden veilig terug.

— **Lissabon:** De dagbladschrijver Correa Marques van het Katholieke nieuwsblad „Avoz" zeide in een artikel: „Wij protesteren krachtig tegen de wrede massa-repressailles, die door de Duitse autoriteiten worden toegepast na de moordaanslag op Heydrich. Welk soort Europa zal opnieuw kunnen worden gebouwd op zulke verwoestingen?" Hieraan voegde hij toe: „Als man en Christen protesteer ik zowel tegen de uitroeiïng van burgers als van open steden."

— **Londen:** Secretaris Anthony Eden verzekerde het Britse Lagerhuis, dat Groot Britannië en de Verenigde Staten aan China alle steunverleningsmaterialen zenden, die mogelijk kunnen worden geleverd. Gezien andere dringende vereisten en de moeilijkheden van vervoer heeft China onlangs een dringende oproep gedaan voor een grotere steun, vooral in vliegtuigen, om de machtige Japanse offensieven te helpen bestrijden.

— **Londen:** De radio van Praag deelde mede, dat nog 21 Tsjechen werden ter dood gebracht als repressaille voor de aanslag op Reinhard Heydrich. Hierdoor kwam het totaal op 123.

— **Londen:** Een militaire commentator deelde mede, dat Rommel de Britse strijdkrachten heeft opgeruimd in de sector van 9 mijl van hun linie tussen El Gazala en Bir El Hacheim, doch dat zijn voorraden ernstig bedreigd worden door de Britse aanval naar Rotunda Segnali, 30 mijl ten Westen van de vooruitgeschoven as-posities. De Duitsers vestigden een nieuwe linie na zich naar het Westen te hebben teruggetrokken van een verwoed tankgevecht te Knightsbridge, ongeveer 25 mijl ten Zuid-Westen van Tobruk. De wrakstukken van de vernielde machines liggen verspreid over de woestijn.

— **Lissabon:** „Avoz" verwelkomt de berichten, die eerst verschenen in het weekblad „Adefessa", welke verklaren, dat Generaal Timosjenko Katholiek is. „Avoz" brengt de hoop tot uitdrukking, dat het Katholicisme nog zijn weg in Rusland zal vinden.

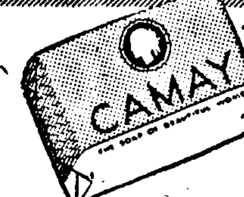

HOE INDIE STREED:

Guerilla op Borneo.

Kameraadschap tussen hoog en laag

DE ONBEKENDE HELDEN

Op Donderdag stond een groepje mannen te praten op een aanlegsteiger te Pontianak; Het waren zeer onverzorgde mannen. Vuile nagels en stoppelige gezichten. Gretige handen grepen naar de postzakken, naar de kleine vracht, die meegebracht was. Er waren geen vrouwen aan de steiger. Ook in de straten van de stad vertoonden zij zich niet. Geëvacueerd na de laatste bombardementen. De stad droeg er de sporen van. Totaal uitgebrande wijken, grote bomkraters.

Ineengestorte en geblakerde huizen, waaruit nog slachtoffers werden opgedolven. Muren doorzeefd met mitrailleurkogels. Lange rijen nieuwe graven, meer dan 200.

Niet alleen de stad, ook de bewoners waren geschokt. Negen vliegtuigen hadden in volmaakte formatie vliegend de stad geteisterd, met bommen bestookt en met machinegeweren beschoten. Zonder zich te kunnen verdedigen, heeft deze open stad deze verschrikking over zich heen moeten laten gaan. Toen dat voorbij was, had men het nog dagen lang druk met het blussen van branden en het zoeken van slachtoffers, eerst op het gekreun af, later op de verpestende lijkenlucht, die uit puinhopen opsteeg.

Mensenliefde die zich openbaarde.

In de kleine soos werd gegeten. Vrouwen waren er niet meer. De mannen scharrelden zo maar wat rond. Er was geen muziek of indirecte verlichting. Er was een flakkerende olielamp en een rimboe-radio, die tussen stotterende stoornis door een redevoering uitzond, waar niemand naar luisterde. Er werd niet gesproken over de grote mannen, wier namen in ieders mond een bekende klank hebben. Men had het meer over de naamloze Jansens en Pietersens uit dit havenstadje.

Mannen zonder grote bekendheid weliswaar, en ook zullen thans hun daden niet met fraaie woorden in dagbladen en tijdschriften verhaald worden. Slechts hier in kleine kring zullen zij worden geëerd, als de mannen die onder mitrailleurvuur doordoken om anderen bij te staan. Die zich in een vlammenzee stortten om gewonden te redden......

Het eten was niet eerste klas. Rijst met snert-uit-blik niet smakelijk, want de rijst was klef en de snert aangebrand, maar aanmerkingen kwamen niet voor. Wel schoot er een vriendelijk woord over voor den trouwen soosdjongos, die op zijn post gebleven was, ofschoon een groot deel der inheemse bevolking de wijk genomen had naar het bos.

Wel werd er verbitterd en hard geklaagd, dat zij zich zo weerloos hadden moeten laten bombarderen en beschieten.

Wat zij verlangden was een kans om het den gelen gangsters terug te betalen.

Het hoofdkwartier in de bossen.

Vrijdag reed een vrachtauto over een onbeschrijfelijke weg, bestaande uit modderpoelen, kuilen en boomstronken. De truck was beladen met voorraden en enige soldaten. Ergens langs de weg werd gestopt en wat een strook kreupelhout leek te zijn, ontpopte zich als een gecamoufleerd pad, dat naar het hoofdkwartier leidde, van waar uit de krijgsoperaties tegen de Japanners werden geleid. Want hier hadden de Japs reeds het Nederlandse grondgebied betreden.

In het hoofdkwartier heerste een zakelijke rust. Door de veldtelefoon worden orders gegeven en berichten ontvangen. De radio gaf het nieuws en in de frigidaire, afkomstig uit de cantine (inmiddels verwoest), lagen wat flessen bier te koelen. De maaltijd was eenvoudig. Rijst met de bij „Jan", welbekende smalbal badjak en wat corned beef. De gesprekken waren strict zakelijk, liepen over stellingen, posities, over gehuchten, die op geen kaart voorkomen en thans van groot belang blijken. Over nietige riviertjes, die thans welkome aanvoerlinies zullen worden.

Daar werd ook gesproken over „Jan Oorlog" den maréchausseeman uit Atjeh, den vechtjas, die van geen wijken wil weten en wiens levensmotto „kameraadschap" is. Kameraadschap tussen officier en soldaat als tussen strijders voor één zaak. De volgende dag zag ik hem, als een Indianenopperhoofd met gekruiste benen op zijn tandoe zittend en een shagje rollend (erg slechte shag en nog veel slechter papier). Boven zijn scherpe haviksneus vlijmden een paar scherpe blauwe ogen. Ogen van een scherpschutter, wat hij ook inderdaad is. Zonder veel omslag werd een order gegeven. Koffie toebroek werd gebracht en nieuwtjes uitgewisseld.

Vele Japs vonden hun dood in Borneo's oerwoud.

De Japanners rukken op in kleine troepen. Volgens inlichtingen van spionnen bedroeg hun aantal meer dan drieduizend man, rijk uitgerust met automatische wapens en granaatwerpers.

Overigens zijn het matige soldaten en beroerde schutters, zodat onze patrouilles reeds vele successen hebben kunnen boeken. Want er wordt hun geen rust gegund. Nacht en dag zwerven de brigades van het K.N.I.L. om hun kampen. Even worden enige schoten afgegeven en als geesten verdwijnen de onzen weer in het dichte bos. De Japs, die minder goed op het oerwoud zijn ingesteld, kunnen hen daar niet volgen en een spoor van slordige graven duidt de weg aan die de Nipponners genomen hebben.

Slechts één man hebben de Japs te pakken kunnen krijgen. Van een verkenningspatrouille terugkomende, trof deze brigade het oude bivak in het bezit van de Japs. Het leek echter tevens, dat patrouilles van de Japanners zich op hun flanken en in de rug bevonden.

Een kort vuurgevecht ontstond, waarna de brigade als een zeepbel uiteenspatte, althans voorzover de Japanners betreft, die er geen spoor van konden terugvinden, en zich er toe moesten bepalen hun doden, 13 in getale en merendeels officieren, te begraven.

Na 2 dagen door het bos getrokken te zijn, kwam de gehele brigade weer op het vooraf bepaalde verzamelpunt bijeen.

Slechts één man ontbrak en verondersteld werd, dat hij gevangen genomen of gevallen was. Later bleek echter, dat deze Soendanese fuselier op een groep Brits Indische soldaten gestoten was en daarmede opnieuw ten aanval was getrokken.

Dit initiatief werd hem toch noodlottig, want toen hij de in Hindustani gegeven order tot terugtrekken niet verstond bleef hij doorvuren, tot hij hopeloos omsingeld was en overmeesterd werd...

Voorliefde voor de hardste schreeuwers.

Een inheems sergeant heeft intussen een eigen vechtwijze ontwikkeld. Hij wacht namelijk eerst om eens te zien welke Japs het best doorvoed zijn en het hardste schreeuwen. Naar zijn — overigens niet onlogische — redenering moeten dat tanggoeng officieren zijn. Waar deze „pang" op het oorlogspad is, stijgt het sterftecijfer onder de Japanse officieren, want hij is een griezelig goed schutter. Zijn recordoogst tot dusverre bestaat uit drie Japs, die als levende schijven de een na den ander voor een venster kwamen kijken om te zien wie hun bezoeker was. Pas toen de derde met een hoorbare plof op de vloer stortte, kwamen de rodins er achter dat het hier een gevaarlijke woonplaats was geworden, waarop zij zeer overijld door de achterdeur verdwenen.

Het Japse bad werd een bloedbad.

Een patrouille Punjabs had het geluk de Japs te verrassen, toen zij aan het ochtendbad waren. Ofschoon de Brits Indiërs slechts een paar man sterk waren, konden zij aan de verleiding geen weerstand bieden en openden het vuur op de rustig rondplassende baders. Een paar officieren, die aan de kant stonden toe te kijken, namen op het eerste schot de benen en verdwenen in een stofwolk. Van de baders werden er 26 neergelegd, terwijl de Brits Indiërs één man hierbij verloren.

Deze Punjabs zien er momenteel wel zeer schilderachtig uit. Zij zijn vrijwel zonder uitrusting teruggetrokken, brachten alleen hun (groen geverfde) geweren en bajonetten mede.

Met veel handigheid (!) hebben zij de nodige uniformen van K.N.I.L.-soldaten en/of officieren weten te bemachtigen, zodat er figuren bijlopen, die bepaald pittoresk zijn. Lange wuivende baard, groene uniformjas, khakibroek, kniekousen en soms links een Nederlandse, rechts een Britse schoen, het geheel bekroond met een officierspet, die boven op een turban geplant zit. Het zijn beste, aardige kerels: alleen hebben zij een zwak voor alle mogelijke roerende goederen, vooral als deze eetbaar zijn.

Hun optreden aan dit front heeft wel zijn eigen problemen meegebracht. Er zijn er die geen varkensvlees eten, er zijn er die geen koeienvlees mogen eten. Bovendien is er nog een aantal, dat zich geheel van vlees onthouden moet. Hun hoofdvoedsel bestaat uit meel en suiker, en de pannekoeken, die deze Punjabs en Jhats en Sikhs of hoe zij verder heten mogen, klaarmaken, zijn een ware lekkernij voor iemand, die juist een weekje rimboe-voeding van „het leger van Jan" genoten heeft.

Want al rolt het leven ook genoegelijk voort in Java's grote steden, waar de oorlogsdreiging zich beperkt tot een luchtalarm van tijd tot tijd, hier heeft het frontleven zijn onaangename zijden.

De strijd in en tegen de rimboe.

Dat onaangename bestaat nog niet in het onbehagelijke gevoel, dat zich opdringt als er ergens in het bos doffe knallen van schoten en handgranaten of het knapperende geluid van een Tommy-geweer weerklinkt. Dat is niet de wetenschap, dat achter elke bocht en uit elk ladanghuis een machinegeweer op de troep gericht kan zijn. Als het onvermijdelijke risico van het oorlogsbedrijf wordt dat alles aanvaard, meestal met een specifiek-Nederlandse galgenhumor.

„Ik zie je wel, met vleugels", is hier al een geijkte uitdrukking geworden.

Dat onaangename bestaat veel meer uit het onophoudelijk „verkassen" van het ene bos naar het andere. Uit het ploeteren, glibberen, glijden, plassen en struikelen door modder en water over boomstronk en steile kleiïge hellingen, waar de begroeiïng door spijkerschoenen is weggeschrapt en elke meter voorwaarts een werkelijke inspanning betekent.

Dat onaangename ligt in de regen, die gestaag op de door zweet doordrenkte uniformen neerplenst en de mannen doet rillen.

In bosbivaks, verlicht door een enkele kaars, waar rond een rokend vuur de natte kleren hopeloos trachten droog te worden, waar de mannen, die voor het behoud van ons Indië vechten — uw mannen — slapen op natte tandoe's, aangebrande rijst eten met een stukje zoute vis. Tenminste als er rijst is, want soms ontbreekt die en dan leeft „Jan" van het land, schoon niet van het vette der aarde. Dan eet hij djagoeng, geroosterd — en verliest er een paar tanden bij. Dan verzamelen de Kromo's eetbare blaren en wortelen en wordt daaruit een potje gebrouwen.

De soldaat te velde is met weinig tevreden. Met hoe weinig kan slechts hij zelf zich voorstellen.

De Japs zijn goede tactici en hebben overvloed van materiaal.

Tot dusver is het den Japanners tamelijk voor de wind gegaan. De snelle val van Kutsjing was een verrassing voor de bezetting van West Borneo en daar alle weerstand ontbrak, konden de Japs rustig opmarcheren tot zij de grens van het Nederlands gebied bereikten. Zodra deze overschreden werd, begonnen echter hun verliezen. Niet dat spectaculaire successen door de gecombineerde troepen zijn behaald, 2 man hier, 10 man elders. Maar dit gebeurt dag in dag uit en de Japs weten, dat zij nergens veilig zijn voor onze rimboesoldaten. Dat onze troepen moeten wijken, ligt, zoals gezegd, in de overweldigende meerderheid aan man- en vuurkracht der Japanners, alsmede door de verkwistende wijze, waarop deze zo nodig wordt ingezet. Bovendien blijken de Japs — allen beweringen, die dit weerspreken ten spijt — vrij goede tactici. Zij weigeren stellingen rechtstreeks aan te vallen, trekken er liever omheen en de mogelijkheid daartoe wordt hun geopend door hun numerieke meerderheid. En onze troepen, die gevaar lopen in hun stellingen op de flanken en in de rug te worden aangevallen, zijn dan wel gedwongen terug te trekken.

De aanval op Siloeas.

Een sprekend voorbeeld was de aanval op Siloeas: Siloeas is een zeer nederig gehuchtje, echter belangrijk omdat het aan een der grote verbindingswegen ligt aan een rivierovergang.

Aan „onze" kant van de rivier hadden onze troepen stellingen ingenomen langs de oever, aan de overzijde bevonden zich enige verkenningspatrouilles, die zich bij het naderen van den vijand met verlies van één man over de rivier wisten aan te sluiten. De Japanse verkenningspatrouilles vertoonden zich aan de overkant en werden bevuurd.

Systematisch trokken zij voort, afwisselend dekkend, dan weer vuur uitlokkend, tot zij grondig ligging en uitgestrektheid van onze posities kenden.

In de loop van de nacht staken zij ongeveer 500 M. buiten onze stellingen de rivier over in meegevoerde boten waardoor de verdedigers van Siloeas in een dwangpositie werden gebracht en zich op Sanggan moesten terugtrekken.

De voorhoede werd bij deze terugtocht gevormd door de troepen van het KNIL, die het terrein verkenden en de transporten dekten. Slechts een telefoonploeg — drie Europese militiesoldaten — en schrijver dezes bleef achter met de Punjabs en hun beide Engelse officieren.

Ofschoon een vinnig vuurgevecht gaande was op ongeveer 75 M. afstand bleef de verbinding met het hoofdkwartier onophoudelijk gehandhaafd, zodat dit telefonisch van het verloop van de strijd op de hoogte kon worden gehouden.

Achter ons stegen dichte rookwolken op uit het verlaten Siloeas, want de politiek der verschroeide aarde wordt hier grondig doorgevoerd. Alles wat voor den vijand waarde kan hebben wordt verbrand. Vee en voorraden worden weggevoerd en de bevolking geëvacueerd. Bruggen worden vernield.

Carbonaadjes in gulzige magen.

En zo zijn wij teruggetrokken, twee dagen en nachten tot op de volgende stelling, die intussen danig versterkt was.

En zo liggen wij dus nu in een verlaten stadje en zijn onmiddellijk begonnen ons comfortabel in te richten. Misschien liggen wij hier nog weken en dus zijn wij alles aan het verzamelen, dat ons leven veraangenamen kan. Wij slapen nu weer op echte matrassen achter klamboes, in plaats van onder bladerdakjes op de doorweekte grond.

En eten. Heel de dag door eten wij. Bruine bonen voor ontbijt. Om 11 uur borden nassi goreng en zo verder om 2 uur een maaltijd. Wij hebben heel wat schade in te halen en doen werkelijk ons best dat binnen zo kort mogelijke tijd te doen, want wie weet wanneer wij weer gaan harissen. Er lopen heel wat varkens rond, want de Dajaks lusten wel een carbonaadje op zijn tijd. Wij ook en de veestapel slinkt gaandeweg. Enige onder ons hebben zich als waardige koks doen kennen en de geuren die uit onze woning opstijgen trekken hele drommen bezoekers.

Vanmorgen op een speurtocht door het dorp een radio-toestel ontdekt en dus horen wij nu ook het nieuws.

Aan de frontkant is niet veel te beleven.

Van tijd tot tijd duikt er een Japanse verkenner op, die dan een paar „groeten van Jan" toegezonden krijgt. Het streven der Japanners is blijkbaar ons te overvleugelen. Zij tasten regelmatig de hele stelling af om de zwakke plekken te vinden. Jammer voor hen zijn die er niet, en dus trachten zij om onze flank heen te trekken.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 31 Mei 1942.

Atlanta 1 — Volharding 1	4—2.
Scherpenheuvel 1 — Arsenal 1	6—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
ASIENTO ZILVEREN BAL.
Zondag 7 Juni 1942.

Tijd	Wedstrijd	Scheidsrechter
8.30 — 9.35	Willemstad — Jong Curaçao	Scheidsrechter: H. Rog A
9.40 — 10.45	Arsenal — Volharding	Scheidsrechter: W. Visser B
10.50 — 11.55	Jong Holland — Atlanta	Scheidsrechter: J. Pengel C
15.30 — 16.30	Scherpenheuvel — Asiento	Scheidsrechter: W. Visser D
16.40 — 17.45	Independiente — Transvaal	Scheidsrechter: J. Viejou E

Vrijdag 12 Juni 1942.
MUNDO NOBO.

Tijd	Wedstrijd	Scheidsrechter
16.45 — 17.50	Winnaar A — Winnaar B	Scheidsrechter: A. Ercol F

Zondag 14 Juni 1942.

Tijd	Wedstrijd	Scheidsrechter
9.00 — 10.05	Winnaar C — Winnaar D	Scheidsrechter: H. Ankoné G
10.10 — 11.15	Winnaar E — Winnaar F	Scheidsrechter: J. Viejou H
16.15 — 17.55	Winnaar G — Winnaar H	Scheidsrechter: H. Elfrink Finale

De wedstrijden worden gespeeld op het terrein van Asiento te Rio Canario. De HH. Scheidsrechters en Spelers worden verzocht op tijd aanwezig te willen zijn, om alles een vlot verloop te doen hebben.

HET BESTUUR.

KENNISGEVING

AFSCHRIFT

BESCHIKKING van den 29sten Mei 1942 No. 2363, ter uitvoering van artikel 2 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44).

DE GOUVERNEUR VAN CURACAO,

Gelet op artikel 2 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" P.B. 1940 No. 44,

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. Als prijs, tegen welken de navolgende goederen ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of afgeleverd, vast te stellen:

A. VOOR DEN KLEINHANDEL:

1. voor de eilanden Curaçao en Aruba:

voor aardappelen No 1 (behalve de z.g. Idahoe)	per krat van 50 lb	f 5.00
	per ½ Kg gesorteerd	„ 0.15
voor aardappelen No. 2	per krat van 50 lb	„ 4.00
	per ½ Kg gesorteerd	„ 0.13
voor corned beef	per 1/1 blik	„ 0.46
	per 1/2 blik	„ 0.34
voor maïsmeel	per 0.75 Kg. (per kan)	„ 0.17½
voor melk in blik	per blik van 14½ oz	„ 0.25
	per blik van 6 oz	„ 0.12½
voor rijst, 1e kwal. (minder dan 20% breuk)	per ½ Kg	„ 0.15
voor rijst, 2e kw. (20% of meer dan 20% breuk)	per ½ Kg	„ 0.14
voor witte suiker	per zakje van 5 lb.	„ 0.70
	per ½ Kg.	„ 0.15
voor gedroogde en gezouten visch (bakijouw)	per ½ Kg.	„ 0.80
voor lucifers	per pak	„ 0.20
voor Amerikaansche Import-cigaretten	per doos van 10 pak. à 20 st.	„ 3.70
	per pakje van 20 stuks	„ 0.41

2. voor het eiland Curaçao:

voor bruine suiker	per ½ Kg.	„ 0.11½

3. voor het eiland Aruba:

voor bruine suiker	per ½ Kg.	„ 0.12½

B. VOOR DEN GROOTHANDEL

1. voor de eilanden Curaçao en Aruba:

voor aardappelen No. 1 (behalve de z.g. Idahoe)	per zak van 100 lb.	„ 8.80
voor aardappelen No. 2	per zak van 100 lb.	„ 7.15
voor corned beef	per kist van 48 1/1 blikken	„ 18.50
voor corned beef	per kist van 48 1/2 blikken	„ 13.75
voor maïsmeel	per baal van 90 lb.	„ 6.90
voor melk in blik	per kist van 48 bl. à 14½ oz	„ 9.75
voor melk in blik	per kist van 96 bl. à 6 oz	„ 9.75
voor rijst, 1e kwal. (minder dan 20% breuk)	per baal van 40 Kg.	„ 8.40
voor rijst, 2e kw. (20% of meer dan 20% breuk)	per baal van 40 Kg.	„ 7.90
voor witte suiker	per baal van 100 lb.	„ 11.30
voor witte suiker	per baal van 20 zakjes à 5 lb.	„ 12.25
voor gedroogde en gezouten visch (bakijouw)	per kist van 100 lb.	„ 46.25
voor gezouten varkensvleesch (varkenskoppen)	per vat van 200 lb.	„ 35.00
voor gezouten varkensvleesch (varkensstaarten)	per vat van 100 lb.	„ 39.50

2. voor het eiland Curaçao:

voor bruine suiker	per baal van 100 lb.	„ 7.40

3. voor het eiland Aruba:

voor bruine suiker	per baal van 100 lb.	„ 8.15

TE BEPALEN:

II. Dat in deze beschikking onder groothandel verstaan wordt, elke handelstransactie waar verkoop of levering uit de eerste hand in het gebiedsdeel plaats heeft, tot hoeveelheden, welke volgens plaatselijk gebruik geacht worden bestemd te zijn voor wederverkoop en levering en détail.

III. dat het onder I. bepaalde geen betrekking heeft op prijzen van de daarin genoemde artikelen, voor zoover verstrekking daarvan geschiedt aan schepen, varende onder vreemde vlag.

IV. dat kleinhandelaren in één of meer der in deze beschikking genoemde goederen verplicht zijn een door het Bureau van Sociale en Economische Zaken uit te geven lijst van de hierbij vastgestelde maximumprijzen, opgehangen te houden op een plaats, vrij toegankelijk voor het publiek.

V. dat deze beschikking in werking treedt met ingang van den dag na dien harer plaatsing in het Publicatieblad en dat zij in de Curaçaosche Courant zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, den 29sten Mei 1942.
De Gouverneur voornoemd,
w.g. G. J. J. Wouters.

2 — 2

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO":

Dagschotels: Heden: Erwtensoep met kluif. Morgen: Stokvis.

Agenda:

Wo. 3 Juni 19.30 Comp. bilj. Hoofdk
Do. 4 Juni 19.30 Comp. bilj. „C" k
Vr. 5 Juni 19.30 Comp. bilj. „A" k
Di. 9 Juni 19.30 Comp. bilj. „B"

WACHTDIENSTEN: Wo., 3 Juni

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 4.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Wort, tel. 448, Bernhardlaan 5.

Sportclub „Asiento": Hockey: Hiermede willen wij de hockey-spelers en speelsters van C.S.C., Van Engel en Asiento nog even herinneren aan de oefeningsmiddag Donderdag as. In verband met komende wedstrijden, zoals een dameswedstrijd op 13 Juni en een herenwedstrijd Holland — Curaçao, enz., is aller opkomst van veel belang. Zoals gebruikelijk zal er eerst worden geoefend, waarna 2 teams worden gekozen om een korte wedstrijd te spelen.

LUCHTALARM.
Zoek dekking in schuilplaats of huis